תפארת שלמה — תצוה

ואתה תצוה את בנ"י כו' . הנה נודע בזוה"ק כי לא נזכר שם משה בסדר הלזה על אשר אמר ואם אין מחני כו' . והענין הוא עפ"י מ"ש אתה צוית פקודיך לשמור מאד ר"ל הציווי הי' מתחלה באופן של הבטחה להשמירה כי אשר יצא הדיבור מאת הקב"ה כביכול לא יהי' לך כו' לא תרצח הנה באמת כן הוא כי לא יהי' חלילה לשום אחד מבנ"י שום רצון לע"ג ולרציחה בחק ולא יעבור מבנ"י עליהם וזה אתה צוית פקודיך לשמור כי בלי ספק ישמור א"ע מזה ולזה אמרו חכז"ל על עזי פנים בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני כי אם שמע לא הי' יכול לעבור על דיבור הש"י וכן כחו של משה רבינו ע"ה הי' השכינה מדברת מתוך גרונו ולא הי' יכול שום אדם לעבור עליהם: (חסר הסיום)

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך כו' מתוך בנ"י . דהנה כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם למה לא נאמר בתוכו. כי אמנם הכל בא ראשונה בבחי' מ"נ ואח"כ באים מ"ד וחוזרים אליו וכתיב מאת כל איש אשר ידבנו לבו ר"ל נדבת הלב ורצון הטוב כי כן המשכן נעשה מרצונות הטובות של בנ"י שנדבו לבם לאביהם שבשמים וכאו"א זכה לפי מדריגתו במס"נ לה' זה למעלה של חצר וזה למעלה של היכל וזה לק"ק. והנה באתערותא דלתתא שם אתערותא דלעילא כי דברים היוצאים מן הלב הן נכנסים אל הלב עצמו מלמעלה כנ"ל. וזה שנאמר ושכנתי בתוכם בתוך פנימיות הלב וכוונת ורצונות של בנ"י התעורר גילוי השכינה כמו ארון נושא את נושאיו וכן באהרן גדלהו משל אחיו ר"ל יסכימו ברצונם בתוך לבבם עליו ואז יהי' יכול לקדשו ולכהנו לי לכפר על בנ"י וזהו הקרב אליך את אהרן אחיך מתוך בני ישראל כנ"ל. וזה אליך שב אל משה כי כן כתיב ככל אשר צוה ה' ביד משה כי הכל הולך ע"י משה הוא הדעת של בנ"י גם עתה הכל ע"י משה אתפשטותי' בכל דרא ולכן כאשר נאמר וה' התעבר בי למענכם בחי' עיבור לכן הכל שב ע"י לשמה למשה. וזהו ויקחו אליך שמן זית זך בלי שמרי' ר"ל המצוה הזכה והטהור' בלי שמרים ישוב אליך:

א"י ואתה הקרב אליך כו' . הנראה לרמז בזה הפ' גודל מעלת הכה"ג ובחינתו ומה שהי' צריך להיות שיהי' נקרא בשם כהן גדול דהנה כבר ידוע מעלת משה רבינו ע"ה שהי' זוכה להיות מנהיג הדור מפני שכל ימיו נתן לבו ונפשו עליהם להצטער בצרת ישראל עד שמסר נפשו עליהם כמ"ש ואם אין מחני כו' . וז"ש ויגדל הילד כו' ואח"כ כתיב ויגדל משה ויצא אל אחיו פרש"י הראשון לקומה והשני לגדולה כוונת רש"י בזה כי מפני כן זכה לגדולה מחמת שיצא אל אחיו היינו שנתן נפשו ולבו עליהם וכל אחד הי' בעיניו כאחיו ממש. וז"ש ויצא כו' שהי' מוכן למס"נ כמ"ש נפשי יצאה כו' וז"ש בתנא דבי אליהו פרק ד' מפני מה זכה משה כו' מפני שעשה וכו' ומתאנח על כבודו של הקב"ה ועל כבודן של ישראל. וז"ש ישמח משה במתנת חלקו. פי' זה שמחתו שנתן נפשו שהוא חלק אלהי היא הנשמה שבו מסר עליהם כמ"ש חלקי ה' כו' ולזה נקרא עבד נאמן. וז"ש דוד המלך ע"ה שמח נפש עבדך כי אליך ה' נפשי אשא. היינו זה הי' שמחתו שהי' מוכן למס"נ עבור כללות ישראל כמ"ש תנה ידך בי ואלה הצאן מה עשו וכן ראוי להיות כל מנהיג הדור ובזה יכול להמשיך עליהם רחמים וחסדים ומכ"ש הכה"ג אשר כל עבודתו הוא עבור בנ"י להעלות אותם ולהשפיע עליהם כ"ט סלה לכן בוודאי הי' צריך להיות תמיד במס"נ עבור כללות ישראל כנ"ל. וז"ש הכ' ואתה הקרב אליך היינו שהש"י אמר למשה שילמוד את אהרן אחיו שיהי' מוכן להקריב א"ע במס"נ עבור כלל ישראל. וז"ש הקרב אליך בבחי' שלך שהוא במס"נ כנ"ל. מתוך ב"י היינו כל תוכו ועצמיותו לא יהי' רק לטובת בנ"י כמ"ש תוכו רצוף אהבה. התוכיות ופנימיות לבבו מרוצף באהבת ישראל. וזה שדרשו רז"ל כהן הגדול מאחיו גדלהו משל אחיו שכל גדולתו היא בשביל טובות בנ"י שהם כאחיו. וז"ש ועשית חשן משפט וכו' והיה על לב אהרן וכו' ונשא אהרן את משפט בנ"י על לבו שהי' מלובש בחשן שהי' חקוק עליו שמות השבטים למען יזכור תמיד אותם להמתיק הדינים מעליהם ויקבלם על עצמו. וזה שמסיים הכ' והי' על לב אהרן בבואו ובצאתו ולא ימות כי לא יאונה לצדיק כל און בריתי היתה אתו החיים והשלום וכאשר יהי' הכה"ג בבחי' זו אז ונשמע קולו כו' שיקובל תפלתו ובצאתו ולא ימות רק יצא בשלום. עוד י"ל בצאתו ולא ימות. כאשר יגמור עבודתו לא יפול ממדריגתו כי הנפילה ממדריגה נקרא מיתה כנודע. אבל בבני אהרן כתי' בקרבתם לפני ה' כו' היינו שעבודתם הי' בלתי לה' לבדו ולא הי' בבחי' הנ"ל במס"נ לטובת ישראל לכן וימותו שנשארו במס"נ כנודע כי שניהם כאחד צריך להיות כבוד הבוראב"ה ולצורך טובת בנ"י כמ"ש תתן אמת ליעקב חסד לאברהם שהקדים מדת אמת לבחי' חסד. ובי"ג מדות הקדים מדת החסד כמ"ש ורב חסד ואמת. אולם הפי' כך שאם הוא במדת אמת אותיות א' מ"ת היינו שמייחד אלף במס"נ עבור בנ"י אזי יכול להמשיך החסדים ורחמים על בנ"י מדתו של א"א

ע"ה מדת החסד. וז"ש מתפללים וטהר לבנו לעבדך באמת היינו בבחי' מס"נ הנ"ל עי"ז והנחילנו ה' אלהינו כו' יכול להמשיך חסדים מבחי' נח"ל. וז"ש בגמ' (ברכות דף ז') אמר ר' ישמעאל פעם אחת נכנסתי לפני ולפנים כו' אמר לי ישמעאל בני ברכני אמרתי לו יה"ר מלפניך שיכבשו רחמיך כו' וקמ"ל שלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניך. כי התפלה זאת לא היתה רק לטובת בנ"י לבד וגם זאת אל תהי קלה בעיניך. ובזה פרשתי משרתיו שואלים זה לזה כו' ממקומו הוא יפן ברחמים. פי' הם הצדיקים המשרתים באמת כאשר שואלים ומבקשים זה עבור זה ומצפה לטובת חבירו אז ממקומו הוא יפן ברחמים כו' . וזה ג"כ הפי' נדחי ישראל יכנם היינו שנד ומואס חייו עבור כנ"י אז הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם. אז הקב"ה מקבל תפלתו ברחמים וברצון למלאות משאלותם. וע"ז הוא שאמרו חכז"ל אוהב את המקום אוהב את הבריות. ר"ל השתי האהבות האלו הם שווים ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך. וכן ואהבת לרעך כמוך בכל לבבך ובכל נפשך כמ"ש ונשא אהרן את משפט בנ"י על לבו. ר"ל קבל על עצמו המשפטים של בנ"י חלילה ולזה זכה במעלות האורים ותומים ולמעלות רוה"ק. וע"ז רמוז האורים ותומים בתוך החשן שהוא מס"נ בתוך לבו. וכן מרדכי ואסתר זכו ללבוש מלכות ע"י המס"נ עבור כלל ישראל שהוא מעלת לבוש העליון בחי' המלכות כמבואר במ"א:

שפה יהי' לפיו כו' . הרמז בזה שיהי' תמיד תפלתו על צער גלות השכינה שתוושע במהרה. שפ"ה גימ' שכינ"ה. וזה שפה יהי' לפיו להתפלל תמיד על צער גלות השכינה. וז"ש להלן רבוע יהי' כפול דהנה ידוע שלעתיד יהי' השם שלם כו' . ואותיות השם יהי' בצירוף י"ה י"ה כמ"ש ביום ההוא יהי"ה ה' אחד כו' . והרמז בזה רבוע הוא האות יו"ד רביעית התיבה יהי' כפול היינו ב' יודי"ן בשם הוי' ואימתי יהי' זאת כאשר תוושע השכינה הקדושה במהרה יהי' השם שלם כו' . אמן:

ושמת הכל על כפי אהרן וכו' והנפת אותם תנופה לפני ה' . הנה כבר בארנו בסוד ירידת החסדים צריכין שמירה מעולה מהחיצונים לבל יבוזו זרים. וזה ענין בגדי כהונה בשעת העבודה לכסות עליהם בבחי' אור המקיף לבל תלך ח"ו להחיצונים. לכן כהן הדיוט הי' לבוש ד' בגדים נגד ד' עולמות וכהן גדול שמונה בגדים לשמירה יותר ואם הכהן הדיוט עבד מחוסר בגדים עבודתו פסולה כי כן הוא ראוי לבל תלך השפע חוצה. אך הכה"ג בי"כ אינו צריך רק ד' בגדים כי כאשר נכנס לפני ולפנים ושם כתיב והבדילה הפרכת לכם בסוד הנ"ל. וזה ענין הטלית גדול שלובשים להיות בחי' אור המקיף והתפילין שהאדם מניח בשעת ק"ש ותפלה. וזה שאומרים מה יקר חסדך כו' משוך חסדך ליודעיך. כי אחר עטיפת הטלית אזי נמשכו החסדים רק לבנ"י ובני אדם בצל כנפיך יחסיון. ופרוס עלינו סוכת שלומך. וכל זה הי' צריך בשעת העבודה כי אז הוא בבחי' צי"ע אשר על ידיו יורדים ההשפעות טובות לבנ"י וצריך אז שמירה מעולה לבל ינקו החיצוני' . וזה הי' ג"כ ענין שמירת הכהנים והלוים בבהמ"ק. וגם ענין כתונת הפסים שהלביש יעקב את יוסף כמבו' במ"א. אך עיקר העבודה שהי' בידיו של כהן הנה על ידו אדרבא הי' פוסל שום חציצה כמ"ש בגמ' (פסחים דף נ"ז ע"א) בכ"ג אחד שהי' לו חציצה בעבודה והי' לו עונש יען כי עיקר כת ההשפעה להמשיך החסדים הי' בידיו הקדושים כמ"ש וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם. וז"ש הכתוב ושמת הכל על כפי אהרן כו' . כי בכחך תגן עליהם לבל יאחזו החיצונים. וזהו ושמת הכ"ל בחי' כ"ל רומז למדת צי"ע בחי' המשפיע תתן הכח על כפי אהרן כו' והנפת אותם תנופ"ה תנ"ו פ"ה כי גם בברכת כהנים הי' בפיהם לבד בלי שום לבוש. וכל זה הי' מכוחו של משה רבינו ע"ה כמ"ש כה תברכו את בנ"י אמור להם ר"ל ע"י אמירתך להם תתן בפיהם כח לברך את בנ"י [גם מלת להם שיהי' השפע להם לבד ואל יבוזו זריס] וזה הענין שאמרו חכז"ל בגמ' (סוטה ל"ח) שצריך המקריא להקריא את הכהנים העומדים על הדוכן והם עורם אחריו לרמז בזה כי גם עתה הכהנים העומדים על הברכה הוא מכוחו של משה והוא גם עתה המקריא כי אתפשטותי' בכל דרא וז"ש אמור להם דייקא. ובכוחו נתן לכהנים להוריד השפע לבנ"י. וז"פ חדו חצדי חקלא בדבור ובקלא ומללו מלה מתיקא כדובשא. פי' מחצדי חקלא הצדיקים המכריתים את החיצונים בתפלתם. ומללו מלה מתיקא כדובשא. כי ענין הדבש יוצא מן הדבורים אשר כל איש אשר יקרב לקחתו מהם יעקצוהו רק הבעלים הם הלוקחים אותו. וגם דבור שלכם יהי' בבחי' זו וכמבו' במד"ר דברים לשון דבורים ע"ש. וז"ש סבוני כדבורים כו' בשם ה' כי אמילם. ועד"ז והנפת אותם תנופה לה' כנ"ל. וכן במגלת אסתר כתי' ומרדכי יצא בלבוש מלכות תכלת כו' כי ענין התכלת הוא מטיל אימה על הסט"א לכן כתיב אח"כ ליהודים היתה אורה כו' ליהודיסדייקא:

יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני ה' . יש לרמז בזה מש"ה הי' צריך המנורה להאיר מערב עד בקר משום דבלילה הוא שליטת החיצונים וסט"א בנשמות ברי ח"ו ונרות המנורה רומזים נגד הנשמות בנ"י כמ"ש נר ה' נשמת אדם לכן הי' המצוה בזה לאהרן הכהן להעלות נרות המנורה ובמצוה זו הי' משמר נשמות מבנ"י כל הלילה להיות בקדושה: